

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljöödomstolen (Szwecja) w dniu 18 czerwca 2019 r. — Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening/Länsstyrelsen i Västra Götalands län, U.T.B.

(Sprawa C-474/19)

(2019/C 288/41)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljöödomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening

Strona przeciwna: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, U.T.B.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 dyrektywy 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on praktyce krajowej, w ramach której ochrona obejmuje jedynie te gatunki, które wymieniono w załączniku I do dyrektywy 2009/147 lub które są zagrożone na jakimś poziomie, lub których populacja długotrwale spada?
- 2) Czy określenia „umyślne zabijanie/płoszenie/niszczenie” zawarte w art. 5 lit. a)–d) dyrektywy 2009/147 i art. 12 lit. a)–c) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce krajowej, w ramach której, jeżeli cel podejmowanych działań ma być wyraźnie inny niż zabijanie czy płoszenie gatunków (na przykład mają to być działania w zakresie leśnictwa lub zagospodarowania terenu), zakazy mają zastosowanie tylko w przypadku istnienia ryzyka, że podejmowane działania niekorzystnie wpłyną na stan ochrony gatunków?
- 3) Jeżeli na pytanie drugie w jakiegokolwiek części zostanie udzielona odpowiedź, zgodnie z którą aby zakaz obowiązywał, należy ocenić szkodę na poziomie innym niż indywidualny, to czy oceny należy w związku z tym dokonać w którejś z wymienionych niżej skali lub na którymś z wymienionych niżej poziomów:
  - a) określona część populacji ograniczona geograficznie zgodnie z definicją pod lit. a), na przykład w granicach regionu, państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej;
  - b) dana lokalna populacja (biologicznie odizolowana od innych populacji gatunku);
  - c) dana metapopulacja;
  - d) cała populacja gatunku w odnośnej regionalnej części biogeograficznej zasięgu gatunku?
- 4) Czy wyrażenie „pogarszanie stanu lub niszczenie” użyte w art. 12 lit. d) dyrektywy 92/43 w odniesieniu do obszaru reprodukcji zwierząt należy interpretować w ten sposób, że wyklucza ono praktykę krajową oznaczającą, iż mimo podjęcia środków zapobiegawczych dochodzi do utraty trwałej ekologicznej funkcjonalności (TEF) siedliska danego gatunku — poprzez wyrządzoną szkodę, niszczenie lub pogarszanie stanu, bezpośrednio lub pośrednio, indywidualnie lub kumulatywnie — w związku z czym zakaz obowiązuje tylko wtedy, kiedy stan ochrony danego gatunku prawdopodobnie pogorszy się na jednym z poziomów wymienionych w pytaniu trzecim?

- 5) Jeżeli odpowiedź na pytanie czwarte będzie w jakimś zakresie przecząca, tzn. w celu zastosowania zakazu trzeba będzie ocenić szkodę na poziomie innym niż poziom siedliska na pojedynczym obszarze, to czy oceny należy w związku z tym dokonać w którejś z wymienionych niżej skali lub na którymś z wymienionych niżej poziomów:
- określona część populacji ograniczona geograficznie zgodnie z definicją pod lit. a), na przykład w granicach regionu, państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej;
  - dana lokalna populacja (biologicznie odizolowana od innych populacji gatunku);
  - dana metapopulacja;
  - cała populacja gatunku w odnośnej regionalnej części biogeograficznej zasięgu gatunku?

Pytania drugie i czwarte, postawione przez mark- och miljöödomstolen (sąd właściwy w sprawach nieruchomości i środowiska), obejmują pytanie o to, czy ścisła ochrona przewidziana w dyrektywach przestaje obowiązywać w odniesieniu do gatunków, w przypadku których osiągnięto cel dyrektywy (właściwy stan ochrony).

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 20, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. 1992, L 206, s. 7.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Göteborg (Szwecja)
w dniu 19 czerwca 2019 r. — Allmänna ombudet hos Tullverket/Combinova AB**

(Sprawa C-476/19)

(2019/C 288/42)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Kammarrätten i Göteborg

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: Allmänna ombudet hos Tullverket

Druga strona postępowania: Combinova AB

Pytanie prejudycjalne

Dług celny w przywozie lub wywozie, powstały zgodnie z art. 79 ma wygasać na podstawie art. 124 ust. 1 lit. k) ⁽¹⁾, jeżeli istnieją wystarczające dowody przekonujące organy celne, że towary nie zostały użyte lub zużyte oraz że zostały wyprowadzone z obszaru celnego Unii. Czy pojęcie „użyte” oznacza, że towary zostały przetworzone lub poddane rafinacji w celu, na który spółce udzielono zezwolenia na te towary, czy też pojęcie to dotyczy użycia wykraczającego poza to przetwarzanie lub rafinację? Czy ma znaczenie, czy używanie ma miejsce przed powstaniem długu celnego czy po jego powstaniu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).